

מסורת הש"ס

(א) לעיל פ"א דף י"ב;
(ב) דומתו יומא ע"ב;
(ג) מ"י ד"ס פ"ד תשנ"ד;
(ד) יומא ד' וז' ח"ק מניח;
י"י: ח"י ז"ל ומוס' יבמות ע"י;
ובסוטה ט. ד"ה גממין;
(ה) יומא פד' יבמות טו;
מכות טו. קדוש ע"ב וזכח;
ע"ב, (ו) פ"א וח' לה לפניה
שאלה קב"רע"ה, (ז) יומא י"י;
ע"ב. מניח ט': כ"ה: הוריות י"י;
שבת פ"א: (תמיד ל"ג) מנחת
ל"ט. וס' מפי' לה מקרא
ל"ד ע"י לזון גמין, (ח) ויחזר
יכול לזרז תרמי וי"ה
בהקדמת הרמב"ם לפי
המשניות בבימות, (ט) מניח
ג"י, (י) ונע"ל ט', (י"א) ונחזיק;
ל"א, (י"ב) נפסקים ע"ב מניח
י: מכות כ"ג: (י"ג) ונע"י
פירש"י לקמן ל"ה ד"ה כח"א,
(י"ד) חזנה רש"י, (י"ה) נ"ל
יומא ד' ע' כ"כ המניח סומן
רפ"ה, (י"ז) ע"י רש"י ורש"י,

הגהות הב"ח

(א) גמ' ב"א להס' (מה א"י)
חז"ח, וי"י פ"א מנחה;
(ב) ש"י קמחין וי"י יוספין
והלא כנ"י;

גליון הש"ס

גמ' מכות' ביה"ד. ע"ין
שנ"ץ ח"א ע"ין קמח;
שם וקרא פושע ע"ין לקמן
(דף מ"ג ע"ב): שם ב' ה"ה
חלש מנרמא ע"ין עירובין
(דף י"ח ע"ב):

מוסף תוספות

א. בתוס' ר"י"ש הור"ק,
דהא אפי' בזמן מנחה
גדולה ע"י רש"י לה.

מוסף רש"י

הרי אני כבן שבעים
שנה. כנר הייתי נחלה זקן,
ולא זקן ממח, שאלה עליו
שנה (ע"י י"ב). מכובלי
ביתך אתה ניכר ששחמתי
אתה. כמו (תפנית ז). חזנה
מוסרתי כלי מועבר ע"י
סו ע"י"ש, גלי. שפרים ב"ח
קח וז"ב ח'. מי מעברה.
קומים הם (קדושין ח'),
אפר מקלה. כלומר קסם
אפר שנה מן הקלוי בשם
(שם). מעלין בקדש ואין
מורידין. מקלה ליעוף לה
מנחת פקד שמי הלחם
(שבת כ"א). הרי לפנינו שתי
תפלות. ששאל ולא התפלל
של מוספין עד זמן המנחה
(נחמיה יב).

רב ניסים גאון

וזה שאמרו כל בו ביום
דאמרינן הווא יומא
איחמר. יש במשנה רבי'
מזה הענין כגון האי דתנן
במס' ידים (פ"ג מ"ה) אמ'
ר' שמעון בן עזאי מקובל
אני מפי ע"כ זקנים ביום
שהושיבו את ר' אלעזר
בן עזריה בראש ששיר
השירים וקהלם מוטטין את
הדין אמר ר' עקיבא חס
ושלום וכר' (פ"ד מ"א) בו
ביום נמנו וגמרו על עריבת
[הרגלים] בו ביום אמר'
[משנה ב] כל הובחנים פ"ב
רבותיכם (ב"רם) [פ"ב]
בו ביום עמד יהודה גר
עמוני: אמר רבן גמליאל
השתא איזיל וואפשיה לר'
יהושע אלז חזיניה לאשיאת
דביתיה דהור' קא' משחק
כר'. ופירשו בגמרא דבני
מערבא אול ואשכח לר'
יהושע יתיב עבדי מחטין
אמר ליה את אילין את בני

ה"ג **דלמא מעברין לך אמר לה יומא חדא כבסא דמוקרא ונמחר**
ליסבר. וז"ג מעלין בקדש: **כסא דמוקרא.** י"י כוס וזכרית יקרה
שקורין לה בלשון ישמעאל ערקי"א ואומרים בני אדם במשל הדיוט
יוס אחד ישתמש בו בעליו ויחככד בו ואס' ישכר ישכר: **לוי**
לך חיורסא. אין לך שערות לבנות
של זקנה ונאה לדרשן להיות זקן:
י"ח דרי חיורסא. י"ח שורות של
זקנה: **קא חלשא דעפיה דר"ג.**
כשראה שנתוספו היום תלמידים
רבים והיה דולף שלא יענש כמה
שמנעם בימיו מללש: **דמליין קטמא.**
כלומר אף אלו אינם ראויים: **סלוי.**
כספק שלא פירשהו מתוך שרבו
התלמידים רב החדוד והפלפול:
לאשיאא דביסיה דמשחקן. כותלי
ביתו של ר' יהושע שהיו שמורות:
שפחא אפס. עושה פחמים וי"א
נפח: נעניפי לך. דברתי למולך
יותר מן הראוי: **ולניש מדא.** הרגיל
ללבוש המעיל ילכש כלומר הרגיל
בנשילות יהיה נשיא: **מוס בן מוס.**
כהן בן כהן זה את מי חטאת:
אפר מקלה. אפר הקלוי בתנורים
וזכירותו כלומר אפר קסם: **שנס**
של מי היסה. במסכת חגיגה: ואוסו
תלמיה. ששאל תפלת ערביה רשות
או חובה רשז"י הוא: **ונקרא פושע.**
המאחר כ"כ: **מספנל של מנחה.**
מאחר שהגיע זמנה כדי להקדימה
במחלת זמנה שלא יקרא פושע גם
עליה: **ואח"כ של מוספין.** הואיל
ואחר זמנה אינו עובר דלא אמרי
רבנן ושל מוספים כל היום: **שוו**
מלוה עוצרים. ר' יהודה לטעמיה
דלמך עד שזע שעות ותו לא:
כי חלפי רבנן. תלמידים היוצאים
מבית ר' נתן: **מאן אמר הלכה** **זי**
מדרשא. מי מבני הישיבה אמר
בבית המדרש שהלכה כר' יהודה:
חדא היא לך או חדא היא לך. אחת
היא לך שלא למדת דבר מנמו של
ר' יוחנן אלא זו בלבד לכן חזיצה
היא לך או חדשה היא לך שהיית
סבור שאחד מן האחרים אמרה:
ה"ג א"ל חדא היא לי דמספקא לי
נר' יהושע בן לוי. סבור הייתי
שר' יהושע בן לוי אמרה: **אמר**
ריצ"ל גרסי. וז"ג דלמך: **ממועד.**
מחמת שהעבירו מוסדי התפלות
ומנחם יהיו נוגים ואסופים וכלים:
ל

לא מגע עצמו מבית המדרש אפילו שעה אחת דתנן ^(א) בו ביום בא יהודה
גר עמוני לפניהם בבית המדרש אמר להם ^(ב) מה אני לבא בקהל א"ל ר"ג
אסור אתה לבא בקהל א"ל ר' יהושע ^(ג) מותר אתה לבא בקהל א"ל ר"ג
והלא כבר נאמר ^(ד) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' א"ל ר' יהושע וכי
עמון ומואב במקומן הן יושבין ^(ה) ^(ו) כבר עלה סנחריב מלך אשור ובלבל
את כל האומות שנאמר ^(ז) ואסיר גבולות עמים ועתידותיהם שושתי ואוריד
כאביר יושבים ^(ח) וכל דפריש מרובא פריש אמר לו ר"ג והלא כבר נאמר
^(ט) ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם ה' וכבר שבו אמר לו ר' יהושע
והלא כבר נאמר ^(י) ושבתי את שבות עמי ישראל ועדיין לא שבו מיד התירוהו
לבא בקהל אר"ג הואיל והכי הוא איזיל ואפייסיה לר' יהושע כי מטא לביתיה
חזינהו לאשיאת דביתיה דמשחקן א"ל ^(יא) מכותלי ביתך אתה ניכר שפחמי אתה
א"ל אוי לו לדור שאתה פרנסו ^(יב) שאי אתה יודע בצערך של ת"ח ^(יג) במה הם
מתפרנסים ובמה הם נוזנים אמר לו נענית לך מחול לי לא אשגח ביה עשה
בשביל כבוד אבא פי"ס אמרו מאן גיזיל ולימא להו לרבנן אמר להו ההוא
כובס אנא אוזילנא שלח להו ר' יהושע לבי מדרשא מאן דלביש מדא ילבש
מדא ומאן דלא לביש מדא יימר ליה למאן דלביש מדא שלח מודך ואנא
אלבשיה אמר להו ר"ע לרבנן טרוקו גלי דלא ליתו עבדי דר"ג ולצערו לרבנן
א"ר יהושע מוטב דאיקום ואיזיל אנא לגבייהו אתא טרף אכבא א"ל ר' יהודה בן
מזה זיה ושאינו לא מזה ולא בן מזה יאמר למזה בן מזה מימך מי מערה
ואפרך אפר מקלה א"ל ר"ע רבי יהושע נתפייסת כלום עשינו אלא בשביל
ל

כבודך למחר אני ואתה נשכים לפתחו אמרי היכי נעביד נעבריה ^(א) גמירי מעלין בקדש ואין מורידין
נדרוש מר חדא שבתא ומר חדא שבתא אתי לקנאויי אלא לדרוש ר"ג ^(ב) תלתא שבתי וראב"ע חדא
שבתא והיינו דאמר מר ^(ג) שבת של מי היתה של ראב"ע היתה ואותו תלמיד ר' שמעון בן יוחאי הוה: **ה'ושל**
מוספין כל היום: א"ר יוחנן ^(ד) ונקרא פושע ת"ר ^(ה) היו לפניו שתי תפלות אחת של מנחה ואחת של מוסף
מתפלל של מנחה ואח"כ מתפלל של מוסף שזו תדירה וזו אינה תדירה ר' יהודה אומר מתפלל של מוסף
ואח"כ מתפלל של מנחה שזו מצוה עוברת ^(ו) א"ר יוחנן ^(ז) הלכה מתפלל של מנחה ואח"כ
מתפלל של מוסף ר' זירא ^(ח) כי הוה חליש מגירסיה הוה אויל ויתיב אפתחא דבי ר' נתן בר טובי אמר כי חלפי
רבנן אז איקום מקמייהו ואקבל אגרא נפק אתא ר' נתן בר טובי א"ל מאן אמר הלכה בי מדרשא א"ל הכי א"ר
יוחנן אין הלכה כר' יהודה דאמר מתפלל אדם של מוסף ואח"כ מתפלל של מנחה א"ל רבי יוחנן אמרה אמר
ליה אין ^(ט) תנא מיניה ארבעין זמנין א"ל חדא היא לך או חדת היא לך א"ל חדת היא לי משום דמספקא לי
בר' יהושע בן לוי: אריב"ל ^(י) כל המתפלל תפלה של מוספין לאחר שבע שעות לר' יהודה עליו הכתוב אומר
^(יא) גוגי ממועד אספתי ממך היו מאי משמע דהאי גוגי לישנא דאמר ר' יהודה אומר ר' יוסף תברא אתי
על שנאיהון דבית ישראל על דאחרו זמני מועדיא דבירושלים א"ר אלעזר כל המתפלל תפלה של שחרית
לאחר ארבע שעות לר' יהודה עליו הכתוב אומר גוגי ממועד אספתי ממך היו מאי משמע דהאי גוגי לישנא
דצערא הוה דכתיב ^(יב) דלפה נפשי מתווגה רב נחמן בר יצחק אמר מהכא ^(יג) בתולותיה נוגות והיא מר לה

מידע אי לדור שאתה פרנסו. והאי דאמר ליה עשה בשביל כבוד בית אבא כלומר בשביל הלל
הוקן קני שהיה מוריד דוד כדגרסינן בפ' יציאת השבת (דף טו) הלל ושמעון גמליאל ושמעון נהנו נשיאתן בפני הבית ק'
שנה וזה רבן גמליאל הנוכר בכאן הוא בנו של רבן שמעון בן גמליאל שהוא רביעי לחלל הוקן דהוי ליה רבן גמליאל חמישי
לחלל ובנו רבן שמעון שיש לחלל ובנו ר' יהודה הנשיא שהוא רבי והוא רבינו הקדוש הוי שביעי לחלל הוקן ואיתא במסכת

תפלת השחר פרק רביעי ברכות

ושל מוספין כל היום. הקשה הרב רצינו שמשון ז"ל דלמרי'
בפרק תמיד נשחט (דף נח.) מוספין ששם צידין בששע
וכ"ה ה"מ למלוה אכל דיעבד כל יומא גמי זמניה הוה הרי ^(א) תמורה
(פ"ג ד' יד) משמע שהמוספין היו נשחטין עם התמיד ונקטרין עמו.
ומיך דהתם מיירי בשצט"י:

הלכה מתפלל של מנחה ואח"כ
מתפלל של מוסף. מכאן
יש לזהר ציוה"כ להתפלל תפלת
שחרית קודם שש שעות וממנה
דהיינו קודם שיגיע שעת המנחה
דאז"כ היו צריכין להתפלל תפלת
המנחה קודם ^(א) והר"י אומר דלוי
צריך דהא דקאמר שיתפלל תפלת
המנחה קודם היינו כשיש לו לעשות
צרכיו שלא יוכל להתפלל תפלת
המנחה בזמנה וצריך להתפלל שניהם
מיד כגון שיהי לו לילך לקטורה
גדולה כמו לנשואין ומתיירא שחא
ימשוך בסעודתו או שישתכר אכל
אס' היה לו שהות להתפלל אחר
תפלת מוסף תפלת המנחה בזמנה
אין לו להקדים תפלת המנחה אלא
יתפלל כסדר מוסף ואח"כ מנחה:
כדמתרגם רב יוסף על דאחרו
וזמני מועדיא.

ואי משמע צרגלים אין שייך לומר
לשון איחור שהרי אין להם תשלומין
אלא ע"כ בתפלה משמע קרא:
כיון

לא מגע עצמו מבית המדרש אפילו שעה אחת דתנן ^(א) בו ביום בא יהודה
גר עמוני לפניהם בבית המדרש אמר להם ^(ב) מה אני לבא בקהל א"ל ר"ג
אסור אתה לבא בקהל א"ל ר' יהושע ^(ג) מותר אתה לבא בקהל א"ל ר"ג
והלא כבר נאמר ^(ד) לא יבא עמוני ומואבי בקהל ה' א"ל ר' יהושע וכי
עמון ומואב במקומן הן יושבין ^(ה) ^(ו) כבר עלה סנחריב מלך אשור ובלבל
את כל האומות שנאמר ^(ז) ואסיר גבולות עמים ועתידותיהם שושתי ואוריד
כאביר יושבים ^(ח) וכל דפריש מרובא פריש אמר לו ר"ג והלא כבר נאמר
^(ט) ואחרי כן אשיב את שבות בני עמון נאם ה' וכבר שבו אמר לו ר' יהושע
והלא כבר נאמר ^(י) ושבתי את שבות עמי ישראל ועדיין לא שבו מיד התירוהו
לבא בקהל אר"ג הואיל והכי הוא איזיל ואפייסיה לר' יהושע כי מטא לביתיה
חזינהו לאשיאת דביתיה דמשחקן א"ל ^(יא) מכותלי ביתך אתה ניכר שפחמי אתה
א"ל אוי לו לדור שאתה פרנסו ^(יב) שאי אתה יודע בצערך של ת"ח ^(יג) במה הם
מתפרנסים ובמה הם נוזנים אמר לו נענית לך מחול לי לא אשגח ביה עשה
בשביל כבוד אבא פי"ס אמרו מאן גיזיל ולימא להו לרבנן אמר להו ההוא
כובס אנא אוזילנא שלח להו ר' יהושע לבי מדרשא מאן דלביש מדא ילבש
מדא ומאן דלא לביש מדא יימר ליה למאן דלביש מדא שלח מודך ואנא
אלבשיה אמר להו ר"ע לרבנן טרוקו גלי דלא ליתו עבדי דר"ג ולצערו לרבנן
א"ר יהושע מוטב דאיקום ואיזיל אנא לגבייהו אתא טרף אכבא א"ל ר' יהודה בן
מזה זיה ושאינו לא מזה ולא בן מזה יאמר למזה בן מזה מימך מי מערה
ואפרך אפר מקלה א"ל ר"ע רבי יהושע נתפייסת כלום עשינו אלא בשביל

כבודך למחר אני ואתה נשכים לפתחו אמרי היכי נעביד נעבריה ^(א) גמירי מעלין בקדש ואין מורידין
נדרוש מר חדא שבתא ומר חדא שבתא אתי לקנאויי אלא לדרוש ר"ג ^(ב) תלתא שבתי וראב"ע חדא
שבתא והיינו דאמר מר ^(ג) שבת של מי היתה של ראב"ע היתה ואותו תלמיד ר' שמעון בן יוחאי הוה: **ה'ושל**
מוספין כל היום: א"ר יוחנן ^(ד) ונקרא פושע ת"ר ^(ה) היו לפניו שתי תפלות אחת של מנחה ואחת של מוסף
מתפלל של מנחה ואח"כ מתפלל של מוסף שזו תדירה וזו אינה תדירה ר' יהודה אומר מתפלל של מוסף
ואח"כ מתפלל של מנחה שזו מצוה עוברת ^(ו) א"ר יוחנן ^(ז) הלכה מתפלל של מנחה ואח"כ
מתפלל של מוסף ר' זירא ^(ח) כי הוה חליש מגירסיה הוה אויל ויתיב אפתחא דבי ר' נתן בר טובי אמר כי חלפי
רבנן אז איקום מקמייהו ואקבל אגרא נפק אתא ר' נתן בר טובי א"ל מאן אמר הלכה בי מדרשא א"ל הכי א"ר
יוחנן אין הלכה כר' יהודה דאמר מתפלל אדם של מוסף ואח"כ מתפלל של מנחה א"ל רבי יוחנן אמרה אמר
ליה אין ^(ט) תנא מיניה ארבעין זמנין א"ל חדא היא לך או חדת היא לך א"ל חדת היא לי משום דמספקא לי
בר' יהושע בן לוי: אריב"ל ^(י) כל המתפלל תפלה של מוספין לאחר שבע שעות לר' יהודה עליו הכתוב אומר
^(יא) גוגי ממועד אספתי ממך היו מאי משמע דהאי גוגי לישנא דאמר ר' יהודה אומר ר' יוסף תברא אתי
על שנאיהון דבית ישראל על דאחרו זמני מועדיא דבירושלים א"ר אלעזר כל המתפלל תפלה של שחרית
לאחר ארבע שעות לר' יהודה עליו הכתוב אומר גוגי ממועד אספתי ממך היו מאי משמע דהאי גוגי לישנא
דצערא הוה דכתיב ^(יב) דלפה נפשי מתווגה רב נחמן בר יצחק אמר מהכא ^(יג) בתולותיה נוגות והיא מר לה

לר' אלעזר בן עזריה פירשו בתלמוד ארץ ישראל אלא מינו אותו אב בית דין והיינו דאמר מר שבת של ר'

אלעזר בן עזריה היתה ואיתא בפרקא קמא דחגיגה (דף קד) תנו רבנן מעשה ברי יוחנן בן בריקא ור' אלעזר הסמא שהלכו
להקביל את פני ר' יהושע בפקיעין אמר להם מה חירוש היה היום בבית המדרש אמרו לו תלמידין אנתו ומימך אנו
שוחין אמר להן אפכ"א אי אפשר לבית המדרש בלא חירוש שבת של מי היתה אמרו לו שבת של ר' אלעזר בן עזריה:

עין משפט נר מצוה

ל א מ"י פ"ד מהלכות
ד' תלמוד א' טושיע
י"ד סי' רמו סעיף ז:
ל"ב ב מ"י פ"ג מהל'
אסורין בלילה הלכה כ'
סמג לאהן קטן טושיע
א"י"ע סימן ד סעיף י:
ל"ב ב מ"י פ"א מהל' ת"מ
הלכה ט ופ"י מהל'
מנחת עניים הלכה יח:
ל"ד ד מ"י פ"א מהל' מלכים
ה' ז טושיע י"ד סימן
ל"ה ב מ"י פ"ג בהגהה:
ל"ה ד ו מ"י פ"ג מהל'
תפלה הלכה ה סמג
ע"ין טושיע א"י"ע סימן
רפו סעיף א:
ל"ה ז מ"י שם ה"י יא
טושיע שם סעיף א:
ל"ה ז טושיע שם סעיף א:

תורה אור השלם

1. לא יבא עמוני ומואבי
בקהל ה' ז' דוד עשירי לא
יבא לקה בקהל י' עד
דברים כג ד'
עולמ':
2. כי אמר בבחן ידי עשיתי
ובחקמתי בי בגבורתי ואסיר
גבולות עמי ועתידותיהם
שושתי ואוריד כאביר
יושבים: ישיהו י"ג
3. [ואחר כן אשיב את
שבות בני עמון נאם ה']
ירמיהו כט ז'
4. ושבתי את שבות עמי
ישראל ובנו ערים נשמות
וישבו קודם כרמים וישתו
את יינם וישו נגות ואכלו
את פריהם: עמוס ט י'
5. נוגי ממועד אספתי
ממך הוי משאת עליה
צפניה ג י"ח
6. דלפה נפשי מתווגה
קמני פד"בד"ר:
תהלים ק"ט כח
7. דרכי ציון אצלתי מבלי
באי מועד קל שערתי
שוממין בנתיבי נאנחים
בתולותיה נגות וזיגא מר
אביה ד'
ח

רבינו חננאל

נחשיה רבן גמליאל מכרו
ואומר כל תלמדין שאין
תוכר כבודי שאין ... [אלא
אחת בן פה ואחת בלב.
חצני חיוריי [דמליין
סין]קטא. פ"ר ב"רס לבני.
[מלכים י'תושיע]. גם רבן
גמליאל לא [מנע עצמו
מבית המדרש בן ביום.
יהודה [ג] עמני א"ל
מכותלי ביתך ניכר שפחמי
אתה. עושה מעשה מחט
שמלכותן בחפמים. א"ל
מאן אמר הלכה בי מדרשא
א"ל ר' יוחנן מאי אתא א"ל
של מוספין. א"י"ג (דא"ר)
דחני ר' יהודה כי תפילת
המוספין עד שבע שעות,
ואמר ר' יהושע בן לוי כל
המתפלל תפלת המוספין
אחר ז' שעות לר' יהודה
חשוב כגונו מועד, פ"י כיון
שיאחר תפלת המוספין
למועד תבר אייתי עליה,
כאשר פ"י בהרגום נוגי
דפסן הלכתא ותנינן סתמא
של מוספין כל היום.

רב ניסים גאון

שבת בפרק במה בחמה (דף
טו) רבי דאחי מרד מזהר
בבוכותיה דרוד ובגמרא
דפרק אחותן דהענית דבני
לוי מנחת (והלכה א) אמרי אמר
מ"י מנחת יוחסין מצאו
בירושלים וכתבו בה חלל
מן דרוד ואיתא בפ' א"פ
שאמרו בכתובות (ד' סג)
ברק במשפחות רבי אתי
משפטיה בן אביטל. והאי
דאמרינן אפכ"י לא עבריה
לר' יהושע בן לוי היתה
אלעזר בן בריקא ור' אלעזר
הסמא שהלכו
להקביל את פני ר' יהושע
בפקיעין אמר להם מה חירוש
היה היום בבית המדרש אמרו
לו תלמידין אנתו ומימך אנו
שוחין אמר להן אפכ"א אי
אפשר לבית המדרש בלא חירוש
שבת של מי היתה אמרו לו שבת
של ר' אלעזר בן עזריה:

רב ניסים גאון (תוסף)

שבת בפרק במה בחמה (דף
טו) רבי דאחי מרד מזהר
בבוכותיה דרוד ובגמרא
דפרק אחותן דהענית דבני
לוי מנחת (והלכה א) אמרי אמר
מ"י מנחת יוחסין מצאו
בירושלים וכתבו בה חלל
מן דרוד ואיתא בפ' א"פ
שאמרו בכתובות (ד' סג)
ברק במשפחות רבי אתי
משפטיה בן אביטל. והאי
דאמרינן אפכ"י לא עבריה
לר' יהושע בן לוי היתה
אלעזר בן בריקא ור' אלעזר
הסמא שהלכו
להקביל את פני ר' יהושע
בפקיעין אמר להם מה חירוש
היה היום בבית המדרש אמרו
לו תלמידין אנתו ומימך אנו
שוחין אמר להן אפכ"א אי
אפשר לבית המדרש בלא חירוש
שבת של מי היתה אמרו לו שבת
של ר' אלעזר בן עזריה: